

[Indenrigsministeren.]

telse for alle Størrelsesgrupper af Lejligheder, og jeg vil gerne sige, at naar der ikke er nogen økonomisk Grund til Lejeforhøjelser, hvad jeg ikke mener, der er, i de gamle Ejendomme, saa finder jeg i og for sig ikke, det er mere berettiget at forhøje Lejen for Lejerne i de store Lejligheder end for Lejerne i de smaa; det er galt begge Dele. Noget andet er, at man selvfølgelig kan sige, som den ærede Ordfører sagde, at mange af Lejerne af de store Lejligheder har Raad til at betale. Derfor bliver det ikke mindre urigtigt, men socialt er det selvfølgelig mindre betænkeligt, og det er ogsaa Grunden til, at vi til syvende og sidst har opgivet Lovforslagets Bestemmelser paa dette Punkt.

Dernæst bebrejdede den ærede Ordfører mig, at jeg stadig havde brugt Betegnelsen Aagerbestemmelserne. Det bliver efterhaanden lidt vanskeligt at hitte Rede i, hvad man maa sige. I Folketinget vilde Venstres Ordfører for enhver Pris have, at Lovforslaget kun maatte betegnes som et Forslag til Lov om Modvirkning af Aager, og nu maa jeg ikke en Gang benytte det Udtryk. Men jeg skal da sige, at jeg med dette Udtryk har tænkt paa Bestemmelserne i §§ 1—3, og at jeg ikke har ønsket gennem denne Betegnelse at kaste et mere odiøst Skær over dette at tage en urimelig Leje, end der i Forvejen hviler derover. Men jeg ønsker endvidere at understrege, at jo mindre disse Bestemmelser har Karakteren af Aagerbestemmelser, des mere understreges derved Berettigelsen af det, jeg sagde om, at Lejerne bør have deres Opmærksomhed henvendt paa, at de Bestemmelser, der staar i §§ 1—3, er et Værn, man i København har, selv om de særlige københavnske Huslejebestemmelser bortfælder for de paagældende Lejligheders Vedkommende.

Ordføreren (Stensballe): Jeg vil gerne til den højtærede Minister sige, at mit Parti har ment, at naar vi havde disse Bestemmelser i §§ 1—3, var Lejerne i de store Lejligheder tilstrækkelig beskyttet.

Hvad det andet Spørgsmaal angaar, troede jeg, at den højtærede Minister var enig med os i, hvad han i og for sig ogsaa er, at naar Ordet „aabenbart“ ikke indsættes, bør Udtrykket Aager overhovedet ikke anvendes om Lovforslaget. Flertallet mener nemlig ikke at kunne karakterisere det paagældende Forhold som Aager, naar Udtrykket „aabenbart Misforhold“ ikke danner Grundlaget for Retsafgørelsen. Men naar Udtrykket ikke bruges i Lovforslaget, er det

ogsaa rigtigst ikke at bruge det i Omtalen deraf; det tror jeg dog vi kan være enige om.

Ellinger: Det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Ludvig Christensen) gør jo gældende, og jeg skal ikke bestride Rigtigheden deraf, at der er Bolignød her i København, efter det ærede Medlems Mening endogsaa en meget stor Bolignød. Men det ærede Medlem er selv med til i høj Grad at forøge denne Bolignød. Jeg sigter hermed til de mange Ejendomme, der nedbrydes her i Byen. Af Hensyn til Færdelsesforholdene, siges der. Lad os tage Torvegade. Der skal den ene Side nedbrydes. En Mængde Ejendomme der rummer Familier, som, saa vidt man kan skønne, hører til Middelstanden, og tillige en Mængde Forretninger. Disse Lejere drives altsaa ud og bliver formentlig nødt til at flytte ind i nye Ejendomme, som ikke er undergivet Boligloven. Nu siger man, at det sker af Hensyn til Færdelsesforholdene. Jeg har ret grundigt undersøgt Færdelsesforholdene, og Torvegade er selvfølgelig en smal Gade med livlig Færdsel, men Færdelsvanskelighederne er ikke store, bl. a. fordi der ikke er nogen væsentlig Tværtrafik. I Avenue de l'Opéra i Paris, som er en meget bred Gade, er der ganske anderledes store Trafikvanskeligheder end i denne smalle Gade. Jeg mindes, at jeg en Gang har kørt henimod Avenue de l'Opéra, og der var paa Vejen i de gode, brede Færdelsgader saa store Færdelsshindringer, at jeg stod ud af Bilen og gik til mit Bestemmellessted og lod Bilen følge efter, men jeg kom før Bilen til mit Bestemmellessted. Man kan ogsaa overdrive Færdelsvanskelighederne. Det er rart, at alt gaar glat og lige her i Livet, og at en Gade f. Eks. ligger i Fortsættelse af en Bro. Man kan have mange Ønsker. Men Færdelsvanskelighederne er ikke større end, at hvis der virkelig er stor Bolignød, kan man vente med at afhjælpe dem af Hensyn til de mange Lejere, der kan komme til at lide under Færdelsvanskelighedernes Bekæmpelse.

Ludvig Christensen: Jeg skal ikke optage en Debat med det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Ellinger) om, hvilke Hensyn Københavns Kommunalbestyrelse maa tage eller ikke tage til Færdelsvanskelighederne — det maa formentlig være Kommunalbestyrelsens Sag —, men jeg vil dog henlede Opmærksomheden paa, at naar hele Pilestrædekvarteret, Prinsensgadekvarteret og adskillige andre meget gamle og usunde Kvarterer i København ikke er blevet ned-